

מסכת ידיים

פרק ג'

ג. הַמְכִנִים יָדָיו לְבֵית הַמִּנְגָע, יָדָיו תְּחִלוֹת, דָבְרִי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחַכּוּמִים אָוּמָרים, יָדָיו שְׁנִיות. כָל הַמְטִמָא בְגִדִים בְשֻׁעַת מֶגֶע, מְטִמָא אֵת הַיָּדִים לְהִזְמָת תְּחִלוֹת, דָבְרִי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחַכּוּמִים אָוּמָרים, לְהִזְמָת שְׁנִיות. אָמָרוּ לוּ לַרְבִּי עֲקִיבָא, הַיְכֹן מָצִינוּ שְׂהִידִים תְּחִלה בְכָל מֶקְומָם. אָמָר לְהֶם, וְכִי הַיָּאֵה אָפְשָׁר לְהָנוּ לְהִזְמָת תְּחִלה אֶלָא אִם כִּי נִטְמָא גּוֹפוֹ, חוֹזֵץ מִזָה. הַאֲכָלִין וְהַכְלִים שְׁגַטְמָאוּ בִמְשָׁקִין, מְטִמָאין אֵת הַיָּדִים לְהִזְמָת שְׁנִיות, דָבְרִי רַבִּי יְהוֹשָׁעַ. וְחַכּוּמִים אָוּמָרים, אֵת שְׁגַטְמָא בָּאָב הַטְמָא, מְטִמָא אֵת הַיָּדִים. בָוֶלֶד הַטְמָא, אִינּוּ מְטִמָא אֵת הַיָּדִים. אָמָר רַבּוּ שְׁמַעוֹן בֶּן גְּמַלִיאֵל, מַעֲשֵׂה בָאָשָׁה אַחַת שְׁבָאת לִפְנֵי אָבָא, אָמָרָה לוּ, נִכְנָסֹו יָדִי לְאֹוִיר כָּלִי תְּרֵשׁ. אָמָר לָהּ, בְתִי, וּבְאָהָה הַיְתָה טְמָאָתָה, וְלֹא שְׁמַעַתִי מַה אָמָרָה לוּ. אָמָרוּ חַכּוּמִים, מְבָאָר הַדָּבָר. אֵת שְׁגַטְמָא בָּאָב הַטְמָא, מְטִמָא אֵת הַיָּדִים. בָוֶלֶד הַטְמָא, אִינּוּ מְטִמָא אֵת הַיָּדִים:

ב. כל הפסל את הפרומה, מטמא את הידים להיות שניות. היד מטמא את חברתה, דברי רבי יהושע. וחייבים אומרים, אין שני עוזה שני. אמר להם, וכלא כתבי הקודש שניהם מטמאין את הידים. אמרו לו, אין לנו דברי תורה מדברי סופרים, ולא דברי סופרים מדברי תורה, ולא דברי סופרים מדברי סופרים:

ג. רצונות תפליין עם הקפלין, מטמאות את הידים. רבי שמעון אומר, רצונות תפליין אין מטמאות את הידים:

ד. גליון שבספר, שמלאן ושמלאן שבתחלה ושבסוף, מטמאין את הידים. רבי יהודה אומר, שבסוף אינו מטמא, עד שיעשה לו עמוד:

ה. ספר שנתקן ונשתיר בו שמנים ושמן אותן, כפרשת ויהי בנסע הארץ, מטמא את הידים. מגלה שבתוב בה שמנים ושמן אותן כפרשת ויהי בנסע הארץ, מטמא את הידים. כל כתבי הקודש מטמאין את הידים. רבי יהודה אומר, שיר השירים וק浩ת מטמאין את הידים. רבי יוסי אומר, ק浩ת אינו מטמא את הידים ושיר מהלכת. רבי יוסי אומר, ק浩ת אינו מטמא את הידים ושיר השירים מהלכת. רבי שמעון אומר, ק浩ת מקלי בית שמאלי ומהMRI בית הלל. אמר רבי שמעון בן עזאי, מקבל אני מפי שבעים ושנים זkan, ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה

בִּישְׁיבָה, שִׁיר הַשִּׁירִים וְקֹהֶלֶת מִטְמָאִים אֵת הַיְדִים. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, חַס וְשָׁלוֹם, לֹא גַּחֲלָק אָדָם מִיְשְׁרָאֵל עַל שִׁיר הַשִּׁירִים שֶׁלֹּא תִּטְמַא אֵת הַיְדִים, שֶׁאָין כָּל הָעוֹלָם כֹּל כָּدָאי פִּיוֹם שְׁגַפֵּן בּוֹ שִׁיר הַשִּׁירִים לִיְשְׁרָאֵל, שָׁכַל הַכְּתוּבִים קָדָשׁ, וּשִׁיר הַשִּׁירִים קָדָשׁ קָדָשים. וְאֵם גַּחֲלָקָו, לֹא גַּחֲלָקָו אֶלָּא עַל קֹהֶלֶת. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חָמִינוֹ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, כְּדָבָרִי בֶּן עֵזָר, כֵּה גַּחֲלָקָו וְכֵה

גָּמָרוּ: